

ПРОБЕРЕНА
1882 г.

ните книги е написано, че московците ще да зематъ нашата земя; а дорде са случи това, то ние баремъ васъ ще да колиме, като говѣда. . .“

И захванаха са хилѣди и милионе насидия, които бѣха хилядо пѣти по-свирѣни и по-варварски, нежели по-преди. . . Ето що сме ние добили отъ нашите братия русси!..

Танчовата кѣща бѣше запечатана отъ нашиятъ нови векилинъ и отъ новиятъ ага. Очѣкваша да дойде кадиятъ, за да продаде тая нещастна кѣща; но нашите конприщене не само че не желяеха да я купатъ; но и да преминатъ по край нея. Но ето че дойде и кадиятъ, распечата вратата и влѣзе въ кѣщата заедно съ нашите чорбаджие. Кѣщата на Танча, — както и сичките бѣлгарски кѣщи, — бѣше изградена на два ката и имаше каменно основание: на долниятъ катъ имаше зимниѣ; а на горниятъ — три одаи, прустъ и единъ кѣошеѣ. Сичките врата бѣха заковани съ гвозде, и кадиятъ